

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

PN II 0914-6/ 87 /05

Ko-1/2

3237/1

Wrocław, dnia 30 maja 2005 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
ul. Św. Mikołaja 78/79
50 – 126 Wrocław

za pośrednictwem

Miasta Lubawki
Rada Miasta Lubawka

Skarżący: Wojewoda Dolnośląski - Organ Nadzoru,
pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław

Strona przeciwna: Miasto Lubawka – Rada Miejska
Urząd Miejski – pl. Wolności 1, 58 – 420 Lubawka

Skarga

Działając na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2001 roku, nr 142, poz. 1591 ze zm.) Wojewoda Dolnośląski skarża następujące fragmenty uchwały Rady Miejskiej w Lubawce Nr III/196/05, w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy Lubawka, z dnia 31 marca 2005 r.:

- § 4;
- § 5;
- § 6 ust. 3;
- § 7;
- § 8 ust. 1, 2, 3, 11;
- § 9 ust. 1;
- § 9 ust. 2, we fragmencie: „w granicach i na zasadach określonych w ust. 1”;
- § 10 ust. 2 pkt. 6;
- § 10 ust. 3, we fragmentach: „...do dnia 15 września danego roku szkolnego, a w przypadku słuchaczy kolegów nauczycielskich, nauczycielskich kolegów języków obcych i kolegów pracowników służb społecznych do dnia 15 października danego roku szkolnego...”, „...ale wówczas wnioskodawca zobowiązany jest w terminie do 7 dni od daty złożenia wniosku w innej formie uzupełnić ten wniosek poprzez przekazanie oryginału wymaganego zaświadczenia o wysokości dochodów lub o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej”;

- § 10 ust. 4, we fragmencie: „...w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od wystąpienia zdarzenia uzasadniającego przyznanie tego zasilku”;
- § 12;
- § 13;
- § 14;
- § 17 ust. 1.

Wojewoda zarzuca wskazanym zapisom uchwały istotne naruszenia przepisów prawa.

Mając na uwadze powyższy zarzut, Wojewoda wnosi o stwierdzenie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu nieważności wskazanych przepisów uchwały - na podstawie art. 147 § 1 ustawy - *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, z dnia 20 sierpnia 2002 roku (Dz.U. nr 153, poz. 1270 z późn. zmian.).

Uzasadnienie

Na sesji dnia 31 marca 2004 r. Rada Miasta Lubawka podjęła m.in. uchwałę Nr III/196/05, w sprawie *regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy Lubawka*, (zwaną dalej „uchwałą”). Uchwała ta wpłynęła do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego dnia 11 kwietnia 2005 r. Podczas badania zgodności z prawem tej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że jej zapisy zawierają istotne naruszenia prawa, w szczególności zaś ustawy o systemie oświaty, z dnia 7 września 1991 r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572, z późn. zmian., zwanej dalej „ustawą”) uzasadniające stwierdzenie ich nieważności. Ponieważ upłynął już 30-dniowy termin, podczas którego Wojewoda na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym mógł samodzielnie uchylić fragmenty uchwały naruszające prawo, zasadnym jest złożenie w tej sprawie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

1.

Znaczna część wskazanych naruszeń prawa, dotyczy powtarzania w treści uchwały przepisów wyższego rzędu, mających charakter powszechnie obowiązujący, w szczególności zaś ustawy o systemie oświaty, z dnia 7 września 1991 r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 z późn. zmian., zwanej dalej „ustawą”). Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100 poz. 908, zwane dalej „rozporządzeniem”) stwierdza, iż „W rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych” (§ 143), a jego § 118, w brzmieniu: „Do aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale V” rozszerza ten zakaz także na akty prawa miejscowego. Celem ustawodawcy było uniknięcie niejasności, dotyczących źródła prawa, z którego pochodzą konkretne regulacje. Jeśli tę samą materię regulują akty prawne różnego rzędu (np. ustawa i uchwała), pojawia się problem interpretacyjny, który prowadzić może do naruszeń prawa. W związku z tym uznać należy, że akt prawa miejscowego nie może normować tych zagadnień, które zostały już unormowane aktami wyższego rzędu i dotyczyć powinien tylko tych spraw, które pozostawiono w kompetencji rady gminy. W opinii nadzoru zapisy uchwały, które powtarzają regulacje zawarte w ustawach, stanowią naruszenie prawa.

- Treść § 4 ust. 1 uchwały, w brzmieniu:
„Uprawnionymi do otrzymania pomocy materialnej o charakterze socjalnym w formie stypendium szkolnego, pod warunkiem że nie otrzymują innego stypendium o charakterze socjalnym ze środków publicznych, z zastrzeżeniem ust. 3 są zamieszkałymi na terenie gminy Lubawka:

1.1. uczniowie szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych dla młodzieży i dla dorosłych oraz słuchacze publicznych kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych i kolegiów pracowników służb społecznych do czasu ukończenia kształcenia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 24 roku życia;

1.2. wychowankowie publicznych i niepublicznych ośrodków umożliwiających dzieciom i młodzieży upośledzonym umysłowo w stopniu głębokim, a także dzieciom i młodzieży upośledzonym umysłowo ze sprzężonymi niepełnosprawnościami realizację odpowiednio obowiązku szkolnego i obowiązku nauki - do czasu ukończenia realizacji obowiązku nauki.

1.3. uczniowie szkół niepublicznych nie posiadających uprawnień szkół publicznych dla młodzieży i dla dorosłych - do czasu ukończenia realizacji obowiązku nauki,

1.4. słuchacze niepublicznych kolegiów nauczycielskich i nauczycielskich kolegiów języków obcych - do czasu ukończenia kształcenia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 24 roku życia.

Którzy znajdują się w trudnej sytuacji materialnej – zwani dalej uczniami, wychowankami ośrodka, słuchaczami”, powtarza regulację art. 90.b ust. 3 i 4 oraz art. 90.d ust. 13 ustawy o systemie oświaty.

- Treść § 4 ust. 2 uchwały, w brzmieniu: „Osoby określone w ust. 1 uprawnione są do otrzymania stypendium szkolnego jeżeli znajdują się w trudnej sytuacji materialnej, wynikającej z niskich dochodów na osobę w rodzinie, w szczególności gdy w rodzinie tej występuje: bezrobocie, niepełnosprawność, ciężka lub długotrwała choroba, wielodzietność, brak umiejętności wypełniania funkcji opiekuńczo-wychowawczych, alkoholizm lub narkomania, a także gdy rodzina jest niepełna lub wystąpiło zdarzenie losowe”, powtarza regulację art. 90.d ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy.
- Treść § 4 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „Prawo do otrzymania stypendium szkolnego posiada także uczeń, wychowanek ośrodka, słuchacz, który otrzymuje inne stypendium o charakterze socjalnym ze środków publicznych (...)”, powtarza regulację art. 90.d ust. 13 ustawy, w dodatku zaś odwołuje się do objętego skargą § 8 ust. 3 uchwały.
- Treść § 4 ust. 4 uchwały, w brzmieniu: „Uprawnionym do otrzymania pomocy materialnej o charakterze socjalnym w formie zasiłku szkolnego jest uczeń, wychowanek ośrodka, słuchacz, (...) znajdujący się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej z powodu zdarzenia losowego”, powtarza regulację art. 90.e ust. 1, w zw. z art. 90.b ust. 3 i 4 ustawy.
- Treść § 5 uchwały, w brzmieniu: „1. Wnioskodawcami pomocy materialnej o charakterze socjalnym mogą być:
a) rodzice albo pełnoletni uczeń, wychowanek ośrodka, słuchacz
b) dyrektor szkoły, ośrodka, kolegium o którym mowa w § 4 ust. 1 niniejszego regulaminu;
2. Pomocy materialna o charakterze socjalnym może być przyznawana z urzędu”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.n. ust. 2 i 3 ustawy.
- Treść § 6 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „Stypendium szkolne może być udzielone w jednej lub kilku formach jednocześnie”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.d. ust. 6 ustawy.
- Treść § 7 uchwały, w brzmieniu: „1. Zasiłek szkolny może być przyznany w formie świadczenia pieniężnego na pokrycie wydatków związanych z procesem edukacyjnym lub w formie pomocy rzeczowej o charakterze edukacyjnym. 2. Zasiłek szkolny może być przyznany jednorazowo lub kilka razy w roku, niezależnie od otrzymywanego stypendium szkolnego”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.e. ust. 2 ustawy.
- Treść § 8 ust. 1, 2, 3 uchwały, w brzmieniu:
„1. Miesięczna wysokość dochodu na osobę w rodzinie ucznia, wychowanka ośrodka, słuchacza, uprawniająca do ubiegania się o stypendium szkolne nie może być większa niż kwota, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej”.

„2. Miesięczną wysokość dochodu na osobę w rodzinie ucznia, wychowanka ośrodka, słuchacza, uprawniającą do ubiegania się o stypendium szkolne, ustala się na zasadach określonych w art. 8 ust. 3-13 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, z tym że do dochodu nie wlicza się świadczeń pomocy materialnej, o których mowa w art. 90.c ust. 2 i 3 ustawy”.

„3. Uczeń, wychowanek ośrodka, słuchacz, który otrzymuje inne stypendium o charakterze socjalnym ze środków publicznych, może otrzymać stypendium szkolne w wysokości, która łącznie z innym stypendium o charakterze socjalnym ze środków publicznych nie przekracza dwudziestokrotności kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, a w przypadku słuchaczy kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych i kolegiów pracowników służb społecznych - osiemnastokrotności kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych”.

stanowi powtórzenie regulacji art. 90.d ust. 7, 8 i 13 ustawy. W opinii organu nadzoru oznacza to, że również § 8 ust. 11 uchwały, w brzmieniu: „Ustalona na podstawie ust. 4-9 wysokość stypendium w przypadku otrzymywania przez ucznia, wychowanka ośrodka, słuchacza, innego stypendium o charakterze socjalnym, ulega korekcie w taki sposób, by łączna wysokość tego stypendium i innego stypendium o charakterze socjalnym była zgodna z postanowieniami ust. 3” narusza prawo, gdyż odwołuje się do objętego skargą § 8 ust. 11 uchwały i po jego usunięciu staje się bezprzedmiotowy.

- Treść § 9 ust. 1 uchwały, w brzmieniu: „Wysokość zasiłku szkolnego nie może przekroczyć jednorazowo kwoty stanowiącej pięciokrotność kwoty, o której mowa w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych” stanowi powtórzenie regulacji art. 90.c ust. 3 ustawy. W opinii organu nadzoru oznacza to, że również fragment § 9 ust. 2 uchwały, w brzmieniu: „w granicach i na zasadach określonych w ust. 1” narusza prawo, gdyż odwołuje się do objętego skargą § 9 ust. 1 uchwały i po jego usunięciu staje się bezprzedmiotowy.
- Treść § 10 ust. 2 pkt. 6 uchwały, w brzmieniu: („Wniosek o przyznanie świadczenia pomocy materialnej o charakterze socjalnym zawiera w szczególności następujące informacje i dokumenty:”) „W przypadku ubiegania się o stypendium szkolne dla ucznia, wychowanka ośrodka, słuchacza, którego rodzice korzystają ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, zaświadczenie o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej wydane przez właściwy ośrodek pomocy społecznej” stanowi powtórzenie regulacji art. 90.n ust. 5 ustawy. W dodatku, o ile przepis ustawy używa określenia „rodzina”, o tyle uchwała w niedopuszczalny sposób modyfikuje jego treść używając w tym miejscu określenia „rodzice”. Tym samym zapis uchwały utrudnia ubieganie się o pomoc materialną tym uczniom, którzy są wychowywani np. przez dziadków.
- Treść § 10 ust. 3 uchwały, we fragmencie: („Wniosek o przyznanie stypendium szkolnego składa się...”) „...do dnia 15 września danego roku szkolnego, a w przypadku słuchaczy kolegiów nauczycielskich, nauczycielskich kolegiów języków obcych i kolegiów pracowników służb społecznych do dnia 15 października danego roku szkolnego...”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.n ust. 6 ustawy.
- Treść § 10 ust. 4 uchwały, we fragmencie: „...w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od wystąpienia zdarzenia uzasadniającego przyznanie tego zasiłku”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.c ust. 4 ustawy.
- Treść § 12 uchwały, w brzmieniu:
„1. O ustaniu przyczyny, która stanowiła podstawę do przyznania stypendium szkolnego rodzice ucznia, wychowanka ośrodka, słuchacza lub pełnoletni uczeń, słuchacz, obowiązani są niezwłocznie powiadomić Burmistrza Miasta Lubawka.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 ciąży również na dyrektorze szkoły, ośrodka, kolegium, o którym mowa w § 4 Regulaminu, w przypadku gdy powezmą informację o ustaniu przyczyn, które stanowiły podstawę przyznania stypendium szkolnego.

3. Podstawą wstrzymania lub cofnięcia stypendium szkolnego jest ustanie przyczyn, które stanowiły podstawę dla jego przyznania.

4. Należności z tytułu nienależnie pobranego stypendium szkolnego podlegają ściągnięciu w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Wysokość należności podlegającej zwrotowi oraz termin zwrotu tej należności ustala się w drodze decyzji administracyjnej.

6. W przypadkach szczególnych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone stypendium szkolne w całości lub w części stanowiłby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłby skutki udzielanej pomocy, Burmistrz Miasta może odstąpić od żądania takiego zwrotu”.

stanowi powtórzenie regulacji art. 90.o ust. 1-7 ustawy.

- Treść § 13 uchwały ust. 1, w brzmieniu: „Pomoc materialna o charakterze socjalnym przyznawana jest w formie decyzji administracyjnej”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.n ust. 1 ustawy.
- Treść § 14 uchwały ust. 1, w brzmieniu: „Stypendium szkolne jest przyznawane na okres nie dłuższy niż od września do czerwca w danym roku szkolnym, a w przypadku słuchaczy kolegium nauczycielskiego, kolegium nauki języków obcych, kolegium pracowników służb społecznych na okres nie dłuższy niż od października do czerwca w danym roku szkolnym”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.d ust. 10 ustawy.
- Treść § 14 uchwały ust. 2, w brzmieniu: „Stypendium szkolne może być realizowane w okresach innych niż miesięczne i jednorazowo, o ile wymaga tego forma stypendium szkolnego, z tym że kwota stypendium szkolnego w danym roku szkolnym nie może przekroczyć łącznie dziesięciokrotności miesięcznego stypendium szkolnego w pełnej wysokości, a w przypadku kolegium nauczycielskiego, kolegium nauki języków obcych, kolegium pracowników służb społecznych dziewięciokrotności miesięcznego stypendium szkolnego w pełnej wysokości” stanowi powtórzenie regulacji art. 90.d. ust. 11 ustawy. Zapisy uchwały stosują inną metodę naliczania niż ustawa, ale regulują kwestię już unormowaną przepisami ustawy, a ostateczna maksymalna wysokość stypendium liczonego każdą z tych dwóch metod jest identyczna. W wypadku uchwały – dziewięcio- lub dziesięciokrotność pełnej wysokości stypendium, w przypadku ustawy – dwudziesto- lub osiemnastokrotność kwoty wskazanej w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o świadczeniach rodzinnych, z dnia 28 listopada 2003 r., podczas gdy miesięczne stypendium wynosi 200 % tej kwoty
- Treść § 14 uchwały ust. 3, w brzmieniu: „Zasilek szkolny może być udzielany raz lub kilka razy w roku, niezależnie od otrzymywanego stypendium szkolnego”, stanowi powtórzenie regulacji art. 90.e. ust. 2 ustawy. W dodatku powtarza on również § 7 ust. 2 uchwały.

2.

Treść § 13 uchwały ust. 2, w brzmieniu: „Od decyzji o przyznaniu lub odmowy przyznania pomocy materialnej oraz wstrzymaniu i cofnięcia tej pomocy służy odwołanie”, powtarza art. 127 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego, w brzmieniu: „Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji”. Ponieważ w sprawach powyższych świadczeń wydaje się decyzje administracyjne, całe postępowanie w takiej sprawie toczy się na zasadach określonych w Kodeksie Postępowania Administracyjnego, co wynika wprost z art. 1 pkt 1 KPA, w brzmieniu: „KPA normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych”. Oznacza to, że również zasady

odwoływania się od decyzji administracyjnych wydanych w ramach postępowania, podlegają regulacjom KPA. Rada samorządu gminnego nie posiada kompetencji do modyfikowania, czy też uzupełniania procedury zawartej w KPA.

3.

Fragment § 10 ust. 3 uchwały, w brzmieniu: „...ale wówczas wnioskodawca zobowiązany jest w terminie do 7 dni od daty złożenia wniosku w innej formie uzupełnić ten wniosek poprzez przekazanie oryginału wymaganego zaświadczenia o wysokości dochodów lub o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej”, narusza art. 90.n ust. 1 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu: „W sprawach świadczeń pomocy materialnej o charakterze socjalnym wydaje się decyzje administracyjne”, w zw. z odpowiednimi przepisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

Ponieważ w sprawach świadczeń pomocy materialnej wydaje się decyzje administracyjne, całe postępowanie toczy się na zasadach określonych w KPA, co wynika wprost z jego art. 1 pkt 1, w brzmieniu: „KPA normuje postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych”. Oznacza to, że również wnoszenie przez obywatela podań w sprawach, które rozstrzygane są w drodze decyzji administracyjnej, podlega przepisom KPA. Odpowiednie regulacje zawiera art. 63 § 1 i 2 KPA, w brzmieniu: „Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej, a także ustnie do protokołu. Podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych”. A zatem organ administracji ma obowiązek rozpatrzyć podanie, które spełnia już chociażby takie – minimalne – wymogi. Nie ma w związku z tym podstaw do tego, aby rozpatrzenie podania uzależniać od tego, czy w ciągu 7 dni od złożenia zostało ono uzupełnione. Rozpatrzenie każdego podania jest niezbędne dla ochrony interesu obywatelskiego. Jedynie po rozpatrzeniu podania ustalić można czy – mimo tego, że zostało złożone po terminie – nie zasługuje ono na uwzględnienie, na podstawie art. 90.n. ust. 7 ustawy o systemie oświaty, w brzmieniu: „W uzasadnionych przypadkach, wniosek o przyznanie stypendium szkolnego może być złożony po upływie terminu”.

W przypadku podań o stypendia socjalne dla uczniów, obowiązują również przepisy szczególne rangi ustawowej, zawarte w art. 90.n ust. 4 i 5 ustawy: „Wniosek o przyznanie świadczenia pomocy materialnej o charakterze socjalnym zawiera w szczególności: 1) imię i nazwisko ucznia i jego rodziców; 2) miejsce zamieszkania ucznia; 3) dane uzasadniające przyznanie świadczenia pomocy materialnej, w tym zaświadczenie o wysokości dochodów (...); 4) pożądaną formę świadczenia pomocy materialnej inną niż forma pieniężna. W przypadku ubiegania się o stypendium szkolne dla ucznia, którego rodzina korzysta ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, zamiast zaświadczenia o wysokości dochodów przedkłada się zaświadczenie o korzystaniu ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.”

Zaznaczyć przy tym należy, że to organ administracyjny prowadzi postępowanie i na nim ciąży, stosownie do brzmienia art. 77 § 1 KPA, obowiązek zgromadzenia niezbędnego materiału dowodowego. W razie konieczności to organ powinien wystąpić do strony o dostarczenie potrzebnych dokumentów. Przerzucanie ciężaru postępowania dowodowego na obywatela godzi w podstawową zasadę postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 7 KPA – zasadę prawdy obiektywnej. Szczegółowo reguluje tę kwestię art. 75 ust. 1 KPA, w brzmieniu: „Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny”. System środków dowodowych jest otwarty, jako dowód należy dopuścić wszystko, czego tylko prawo nie zabrania.

4.

Zapis § 17 ust. 1 uchwały, w brzmieniu: „W sprawach nie uregulowanych niniejszym regulaminem stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty”, narusza art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu: „Organ władzy publicznej działa na podstawie i w granicach prawa”, w zw. z art. 87 Konstytucji RP, w brzmieniu: „1. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. 2. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego”. Rada samorządu gminnego nie posiada kompetencji do ustalania w jakim zakresie obowiązywać będzie ustawa przyjęta przez Sejm i Senat. Wręcz przeciwnie, hierarchiczna struktura systemu prawnego powoduje, że to uchwała przyjęta przez organ samorządu terytorialnego ma pozostawać w zgodzie z ustawą. Ustawa obowiązuje na całym obszarze Polski, a przyjęcie przez samorząd gminny uchwały odbywa się na podstawie upoważnienia ustawowego, w granicach tego upoważnienia i musi pozostawać w zgodzie z innymi przepisami ustawy, nie uchylając jej przepisów, ale uszczegóławiając je.

Tym samym niedopuszczalne jest umieszczanie w tekście uchwały sformułowania, z którego wynikałoby, że to uchwała pozostawia – na takich zasadach, jakie przyjęli jej twórcy – pole do stosowania ustawy,

W tym stanie rzeczy skarga jest zasadna i celowa.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Stanisław Łopatowski

Załączniki:

- odpis skargi;
- Kopia uchwały Rady Miejskiej w Lubawce Nr III/196/05, w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy Lubawka, z dnia 31 marca 2005 r.